

Új óvodavezető

Szabó Orsolya

Kedves Nagykovácsiak!

A Kispatak Óvoda újonnan megválasztott intézményvezetőjeként szeretnék Önöknek bemutatkozni. Szabó Orsolyának hívnak, Kazincbarcikán láttam meg a napvilágot 46 évvel ezelőtt. Férjemmel és nyolcéves kislányunkkal élünk itt Nagykovácsiban, miként gyerekünk mondja „a világ legszebb helyén”.

Immár negyed százada, hogy az óvodapedagógusi hivatást választottam és ma sem tennék másként. A Nagykovácsi Kispatak Óvoda bennem él, miként én is általa vagyok az, akit Nagykovácsiban ismernek és óvodapedagógusként megbecsülnek. Nem hallgatag, passzív tagja

vagyok e közösségnek, aki napi munkája végeztével veszi kalapját és hazatér egy másik világba. Az én két világom nem csak összeér, de sokkal inkább együtt is lélegzik. Szívből szeretem a munkám.

Óvodapedagógus, szociálpedagógus diplomával, óvodai szaktanácsadói és közoktatás-vezetői szakvizsgákkal rendelkezem. Mesterpedagógusként, az Oktatási Hivatal országos óvodai szaktanácsadójaként a Pest megyei óvodák szakmai tevékenységét is segítem.

Azt mondják rólam: „maximalista” vagyok. Igen, akkor érzem sikeresnek pedagógiai munkám, ha teljes odaadással és legjobb tudásommal válok részesévé apróságaim életének, boldog gyermekkoruk sok-sok élményének, emlékének. Ha mesém, dalom, ölelésem szeretetet és értéket közvetít feléjük. Én hiszem, hogy „kézzel, fejjel, szívvel szárnyakat adhatok”...

Munkatársaim felé is ezt a pozitív és elkötelezett hozzáállást közvetítettem mindenkor óvodavezető helyettesként. Kezdeményezője voltam olyan innovatív folyamatoknak, melynek eredményeként a Nagykovácsi Kispatak Óvoda szakmai fejlődése pozitív irányba fordult, ahol a minőségelvű nevelési kultúra széles körű partneri elismerésre talált.

Folyamatosan keresem a feladatokat, a kihívásokat. Ott érzem otthon magam, ahol a megbízható szakmai tudás támogatásra talál, ahol a nevelőtestület és a dolgozók aktivitása, együttélése magas színvonalú szakmai-emberi értékrenden alapul, s ehhez én magam is hozzájárulhatok.

Köszönöm a felém irányuló támogatást, bizalmat, elfogadást. Pályám középső szakaszába érve hiszem, hogy képes vagyok folyamatosan megújulni és intézményvezetőként is további sikerek felé vezetni a Kispatak Óvodát.

A gyerekekért, a szülőkért, munkatársaimért, Nagykovácsiért.

Köszönet

2016. augusztus 15-én a vezetői megbízásom lejárt. Köszönetet szeretnék mondani Kiszelné Mohos Katalinnak, aki lehetőséget adott nekem erre a feladatra. Köszönöm az együttműködést az összes hivatali dolgozónak, akik szeretettel és bizalommal fordultak felém, valamint a Kispatak Óvodában dolgozó kollégáknak, akik támogattak és mellettem álltak.

Nem búcsúzom, hisz ugyanúgy, mint eddig, a Kispatak Óvodába járó gyermekek útját fogom egyengetni a Barackfa csoportban.

„Amíg benned él a gyermek, olyan dolgoknak tudsz szívből örülni, amit felnőtt fejjel észre sem veszel.” (Lenkó Júlia)

Tóth Mária mb. óvodavezető

	Kaszáló u. 16-18.	Dózsa György u. 39.	Száva u. 7.
Július 4.–augusztus 19.	ZÁRVA	NYITVA összevont csoportok	ZÁRVA
Augusztus 22.–26.	NYITVA összevont cs.	NYITVA összevont csoportok	ZÁRVA összevont cs. Dózsa Gy. u.-i óvodában
Augusztus 26. péntek	Nevelés nélküli munkanap. Évnyitó munkatársi és nevelőtestületi értekezlet. ÜGYELTI ELLÁTÁST BIZTOSÍTUNK. Helye: Kaszáló u. 16-18.		
Augusztus 29 – 31.	Minden „rég” óvodásunkat a saját csoportjában fogadjuk, aki az előzetes felmérés szerint igényelte az óvodai ellátást. A délutáni pihenés idején még összevont csoportok működnek az alacsony létszám miatt. Örülünk, hogy újra találkozhatunk!		
Szeptember 1.	Az újonnan beiratkozó óvodásaink kezdő napja saját csoportjukban. Szeretettel várjuk Öket és Szüleiket!		

SZÜLŐI ÉRTEKEZLETEK ÚJONNAN BEIRATKOZÓ ÓVODÁSOK SZÜLEI SZÁMÁRA

KASZÁLÓ UTCAI ÓVODAÉPÜLETBE FELVETTEK SZÁMÁRA

2016. augusztus 25. csütörtök, 17 óra
Helye: Kaszáló utca 16-18.

DÓZSA GYÖRGY UTCAI TAGÓVODÁBA és SZÁVA UTCAI TAGÓVODÁBA FELVETTEK SZÁMÁRA

2016. augusztus 29. hétfő, 17 óra
Helye: Dózsa György utca 39.

Megújulóban a Kispatak Óvoda honlapja

Várfoki Gabriella és Megyeri Orsolya Digitális munkaközösség

Manapság legtöbbünk, ha információra van szüksége már nem a nyomtatott felületeket, könyvtárakat bújjuk, hanem egyszerűen beírjuk „jó barátunk, a Gugli” keresőjébe a kívánt tárgyat, témát.

Ehhez szeretne segítséget nyújtani a már az óvodába járó szülőknek, és az érdeklődőknek a megújulóban lévő honlapunk. A szülőknek előzetesen kiküldött kérdőívek alapján szeretnénk először sok, majd később minden igényt kielégítő felületet létrehozni.

Igen, szükséges a Honlap, hogy egyszerűen és gyorsan tudjunk információt közölni a szülői közösséggel, amely egyre gyakrabban használja okostelefonját is az internetes tájékozódásra. Célunk, hogy ezen az úton is elérhetőek legyünk. Így azokkal a szülőkkel is napi kapcsolatot tarthatunk, akiknek életvitelük miatt nincs lehetőségük részt venni óvodánk mindennapi életében.

Célunk továbbá a dokumentumok letölthetőségének biztosítása, amivel csökkenthetjük az „elfelejtett, elveszett papírok, cetlik” okozta keveredéseket és késlekedéseket. (Értjük ez alatt a „szülői igazolás”, „nyilatkozat az ingyenes étkezéshez” stb.-hez való nyilatkozatokat, igazolásokat). Hosszú távú célunk, hogy a szükséges dokumentumokat és kérdőíveket a szülők akár online is kitölthessék és visszaküldhessék, ami a kényelem mellett csökkenti Zöld Óvodánkban a hulladékképződést, valamint a visszajelzések feldolgozásának idejét. „Mikorra kell beérni?” „Mikor kell az ünneplő?” „Milyen nyilatkozatot szükséges visszaküldenem?” „Ó, azt elvesztettem, kaphatok másikat?” típusú kérdéseket kívánja megválaszolni a tervezett „Gyakran Ismétlődő Kérdéseink” (GyÍK) rovat.

No és persze igazi szakember nélkül hiába küzd a sok lelkes amatőr. Nagy-nagy köszönet Villányi Baláznak (www.onlinemarketinges.hu), aki végtelen türelemmel és kitartással segíti földtől elrugaskodott elképzeléseink megvalósítását! Minden induló honlapnak ilyen – a témákban érzékeny és kreatív – szakember segítségét kívánunk! Remélhetően szeptembertől találkozunk a Hálón!

Kézen fogva az óvodába

Karczewicz Ágnes és a Nagykovácsi Kispatak Óvoda dolgozó

Kedves Szülők!

Lassan, de biztosan közeledik az a nap, amikor kézen fogod azt a kisembert, aki már „nagyra nőtt”, – épp három éves – és elindultok az óvodába. Az a pár hét, ami még előttetek van, tudjuk, hogy tele van izgalommal, várakozással és talán egy kis félelemmel is, hiszen el kell, hogy engedjétek a kezét annak, akinek eddig minden rezdülését nyomon követhettétek. Ti voltatok azok, akik segítettétek, hogy rácsodálkozhasson a világra és nap, mint nap új dolgokat fedezhessen fel. Tudjátok, hogy mitől kacag hangosan és a sírás hangjából, hogy mi a baj. Tudjátok, hogy mivel lehet megvigasztalni, álomba ringatni. Vannak közös titkaitok, szavaitok és jelzéseitek, melyek szorosra, szeretettel telivé tették az életeteket.

Változást hozott, amikor megszületett és változást hoz az életetekbe, most, hogy óvodássá cseperedett és valószínűleg tele vagytok kérdésekkel, kétségekkel, ezért arra gondoltunk, hogy leírunk pár gondolatot, ötletet ahhoz, hogy mivel is segíthetitek, hogy könnyebb lehessen az elválás az első napokban, hetekben.

I. Ráhangelődés szülőként:

1. A legelső és legfontosabb „tanácsunk” az az, hogy **készítsétek fel a saját „lelketeket”** arra, hogy el kell engednetek a „kezet”, mert már valóban szüksége van rajtatok kívül mások, más gyerekek társaságára ahhoz, hogy még inkább kinyílhasson a világ a számára. Talán ez a legnehezebb lépés, amit szülőként meg kell tennetek, de e nélkül bizony nagyon nehézé válhat az új helyzet elfogadása. Második (sokadik) gyerek esetében talán ez egy kicsit könnyebb, de könnyű nem lesz. Hinned kell abban, hogy jól döntöttél, jól választottál, mert a gyerekek valamilyen „hetedik érzéssel” ráéreznek a legkisebb bizonytalanságra és elbizonytalanodnak ők maguk is.

2. A bizonyosságot, hogy jó helyen, biztonságban, szerető és elfogadó emberekre bízhatok majd gyereketeket, leginkább akkor tudjátok elhinni, ha már ismeritek az óvodát (szerencsés esetben az óvónőket, a pedagógiai asszisztent és a dadust is), de ha ez nem így van, akkor a nyár folyamán az **óvoda honlapján** keresztül sok-sok információt „begyűjthettek”. Itt megtalálhatjátok az óvoda helyi programját is, melyből kiderül, hogy melyek azok a fontos gondolatok, melyeket a gyerekek életének terelgetése, fejlesztése közben mindig szem előtt tartunk

3. Szerveztétek úgy az elfoglaltságokat, az életeteket, hogy mindenféleképpen ott lehessetek az óvodában az **összevont (minden új gyerek szüleinek szervezett) vagy a csoport szülőin**, mert itt van arra lehetőségetek, hogy a bennetek megfogalmazódott kérdésekre választ kaphassatok!

4. **Bízz bennünk**, mert az óvodánk 13 csoportjában dolgozók mindegyikének fontos, hogy megismerjünk Benneteket és az egyéni lehetőségeiteket figyelembe véve segítsünk mind Nektek, mind a gyerekeknek abban, hogy a változásokat minél könnyebben el tudjátok fogadni. Bízál bennünk, kérdezz és segítsd, hogy segíteni tudjunk.

Ha már sikerült felnőttként elfogadnotok, ráhangelődnotok arra, hogy óvodás lesz a gyereketek, akkor a következő kérdés az az, hogy hogyan is segítsük gyerkőcünket ahhoz, hogy várja (újra várja) az óvoda kezdést.

Mielőtt ehhez próbálnánk meg „gyakorlati” ötleteket adni kérésrel folytatnánk, melyek lehet, hogy első olvasatban kicsit meghökkentőek, de sok éves óvónői tapasztalatainkon alapulnak:

1. Ha meg tudjátok állni, akkor **ne kössétek semmilyen „feltételhez” azt, hogy óvodássá válhasson!** Kerüljétek el az olyan mondatokat, hogy „ha nem szoksz rá erről vagy arról és nem szoksz rá erre vagy arra, ha nem tanulsz meg, ha nem viselkedsz jól és illedelmesen, akkor nem lehetsz óvodás!” Ez a kérés egyrészt azért fontos, mert ez így nem igaz. Azt, hogy óvodássá kell lennie, az élet hozza magával. és nem az ő „eredményes vagy eredménytelen” erőfeszítéseitől függ. Másrészt, ahelyett, hogy motiválnának az ehhez hasonló mondatok frusztrálhatnak, félelmet kelthetnek és az biztos, hogy ezek az érzések nem segítik azt, hogy a gyerekünknél vágyjon az óvodába.

2. Talán ez lesz a legfurcsább gondolat: **Ne ígérjétek meg Neki azt, hogy az óvodában mindig jól fogja magát érezni** és sok barátja lesz, hiszen ez a legtrikább esetben válik valósággá. Az első időszakban bizony sokszor lesz szomorú, sokszor lesz hiányérzete és sokszor fogja magányosnak érezni magát még az is, aki látszólag jól veszi az „akadályt”. Hosszú, néha könnyebb, néha nehezebb időszakok láncolata, mire egy gyerek valóban

örülni tud annak, hogy óvodás és, ha ez nagyjából Karácsony tájára bekövetkezik, akkor mind a szülők, mind az óvónők „eredményesen” segítettek. (Azért próbáltuk meg időhöz kötni a valódi „beszokást”, hogy előre felkészülhessetek arra, hogy ez egy hosszú folyamat tele érzelmi „hullámvastutazással.” Ez így természetes és ehhez bizony sok-sok türelem kell.)

Ahelyett, hogy ígéretet teszünk arra, hogy az óvodában mindig jó inkább beszéljünk arról, hogy miért is kell Neki óvodássá válni. Pl. elmesélhetjük, hogy mielőtt megszületett mindkét szülőjének volt munkája, amit szeretett és örömmel töltötte el, olyan volt neki, mint amikor Ő játszik a kedvenc játékaival és Ő most már akkorára nőtt, olyan önálló lett, hogy másokkal is el tud tölteni pár órát és addig az anyuka/apuka visszamehet oda, ahol visszavárják. Ne azt közvetítsük felé, hogy ez kényszer, hanem azt, hogy azáltal, hogy ő óvodás lesz a család minden tagja „teljes életet” élhet és ehhez az Ő segítségére is szükség van.

3. Ez ugyan már arról szól, hogy amikor már óvodás lett a csemeténk, hogyan is váljunk el tőle az első napokban, hetekben, de nagyon fontos, mert sok-sok sírástól, hisztitől, rossz érzéstől megóvhatjuk gyerekünket és magunkat egyaránt:

Minden gyereknek másra van szüksége ahhoz, hogy könnyebbé váljon az elválás és a csoportoknak is megvannak a maga hagyományai, szokásai, de mindenkinél és mindenhol segít, ha nem „húzzuk, vonjuk az elválást, mint a rétestésztát”. A meglévő lehetőségeinket ismerve (pl. van hosszabb, rövidebb időnk bemenni vele és együtt játszani vagy az öltözőben pár percre még összebújni) csak **akkor mondjuk azt, hogy „most már búcsúzó”, amikor valóban meg is tesszük**, mert ha egyszer is sikerül „időt húznia” valamivel, akkor bizony nap, mint nap újra és egyre hevesebben és egyre újabb ötletekkel próbál meg minket ott tartani. Sok éves tapasztalatunk, hogy ezek a hol hangos, hol csak bepárásodott szemmel közvetített helyzetek csak pár percig tartanak, hiszen az esetek többségében a „szülőnek szólnak” és sokkal, de sokkal tovább tartanak, ha az elválás sok ideig tart. El kell hinned, hogy az óvónőknek van annyi ötlet a tarsolyukban, hogy megoldják a helyzetet!

Az sem árt, ha a búcsúzáshoz kitaláltak valamilyen „rituálét”, hagyományt, mely „titkos” és csak a tietek (Lehet ez egy mondat, egy érintés, egy kézfogás, a vigasztaló tárgy átadása stb.), mert a kisgyerekeknek fontosak az ismétlődések, hiszen ezek nyújtanak neki biztonságot, állandóságot. Sokszor nem is kell nekünk kitalálni, hanem elég rá figyelni és hagyományt tenni a saját ötletét, mert azt hiszem náluk nagyobb „Ritus teremtő” nem létezik.)

II. Ráhangelődés segítése, avagy kipróbálásra ajánlott ötletek nemcsak új ovisoknak

(mindenféle fontossági sorrend nélkül, ahogy éppen az eszünkbe jutott)

1. **Keressetek saját gyerekkorotokból képeket, videó felvételeket és nézegessétek együtt!** Közben fel lehet idézni a szép és kevésbé szép (hiszen ezek is hozzá tartoznak az igazsághoz) emlékeket és ebből biztos, hogy jó kis beszélgetések kerekednek.

2. **Próbáljátok meg összegyűjteni a szülők, nagyszülő, testvérek, unokatestvérek óvodás jeleit.** (Ha esetleg nem emlékeztek rá, ebben az esetben azt ajánlom, hogy „csúsztassunk” és találjunk ki egyet) és ezekből készítsétek memória játékok!

3. **Készítsetek „ovis könyvet”,** melyet összeállíthattok az óviban készített fényképekből (csoportszoba, épület, udvar, öltöző, mosdó, játékok stb.) és nézegessétek, beszéljessétek róla!

4. **Sétáljatok sokat az óvoda felé és rajzoljatok egy „térképet”** az odavezető útról, melyet minden séta után képekkel, számára fontos, neki tetsző „tájékoztató pontokkal” egészíthettek ki!

5. **Ültessétek egy növényt,** melyet egész nyáron közösen gondoztok és az első napon beviszitek az óvodába! (persze akármilyen más is lehet pl: egy üveg lekvár, szörp, aszalt gyümölcs, rajz, festmény, kő, csiga gyűjtemény stb. Minden jó, amit közösen készítettetek a csoportnak „ajándékba”.)

6. **Nézzetek könyveket az óvodáról, az óvodai életéről!** Ehhez rengeteg ötletet találhattok a Lurkó világ blog oldalán.

7. **Készítsetek vagy vegyetek egy tarisznyát, kincses ládát és/vagy egy albumot,** melyre ha már tudjuk rátehetjük a gyerkőc óvodai jelét is. Belekerülhet minden, ami a nyár folyamán fontossá vált a számára csigaházról egy szép formájú kavicsot át egy térképig, képeslapig vagy fényképig minden és ezt már vihetjük is az első napokban az óvodába. Ez a gyerkőc számára is fontos, hiszen a saját „kincseivel” való tevékenykedés biztonságot biztosít és az óvónők is segítség, hiszen kiindulópontja lehet egy-egy beszélgetésnek, játéknak, mellyel elterelhetővé válik a figyelem az elválással kapcsolatos érzelmektől.

8. Hagyjátok ott néha pár órára, esetleg egy éjszakára nagymamánál, barátnál, jó ismerősnél

Ha közeleg az ovi, néha érdemes gyakorolni, hogy milyen az, ha anyu-apu eltűnik pár órára, hogy kicsit ez a situáció is ismerősebb legyen és tudja, hogy ha el is mentek, vissza fogtok menni érte.

9. Ha elmentek valahová, köszönjétek el Tőle és mondjátok meg, hogy mikor jöttök vissza

Miért fontos ez az óvodába szoktatáshoz? Mert a gyerekekben kiépül egyfajta bizalom, hogy a szülei visszajönnek érte akkorra, amikor mondják, valóban az történik, amit előre ígérték. Ha ez a bizalom nem épül fel, akkor a gyerekek megmaradhat az a félelem, hogy anyu vagy apu bármikor, bármennyi időre eltűnhet, ez pedig nagyban hátráltatja tudja az óvodai beszkokás folyamatát.

10. **Tudakoljátok meg, hogy hogyan zajlik egy nap az oviban és már jó előre igyekezzetek átállni az ovi ritmusára.** Az nagyon nem jó, ha az ovi előtti utolsó napon akarjátok 2 órával előbb lefektetni a gyereket, mint ahogy eddig megszokott volt, mert másnap korán kell kelni.

Próbáljátok követni az étkezések, nappali alvás időszakát is, plusz az esti lefekvést is állítsátok be úgy, hogy megmaradjon a megszokott alvásmennyiség, de abban az időben ébredjen, mikor hétköznapokon fog. Az is nagy segítség a piciknek, ha ezeket a dolgokat nem az ovival együtt kell drasztikusan átállítani magukban, hanem fokozatosan szoknak hozzá.

III. Első napok (hetek, hónapok) segítése

1. Sok helyen már ott elromlik a nap, hogy a reggel örült rohanásban és így stresszben telik. Ha tudtok magatoknak **megfelelő mennyiségű időt hagyni, hogy megreggelizzetek és/vagy elkészüljétek**, akkor sokkal vidámabban tud indulni a nap, mint ha „apu ideges, mert olyan lassan készül el, hogy addigra este lesz”.

2. **Ha csak tehetitek, ne időzítsetek a munkakezdést ugyanarra a napra, amikor a gyermek az ovit kezdi!**

Változó, hogy egy-egy gyereknek mennyi időre van szüksége ahhoz, hogy biztonságban érezze magát az óvodában, csoportjában is. Ha meg tudjátok szervezni, haladjatok a gyerek ütemében. Van aki, 2 nap alatt beszokik, van aki, az első hét végén is még csak fél napot „bír” ki. Legyetek türelmesek a gyerekekkel. Ameddig csak kell, legyetek Ti is az oviban, de

nap, mint nap próbáljátok elengedni a kezét. Előbb vagy utóbb, de menni fog!

3. **A pityergésért, sírásért, sőt még a hisztiért se szidjátok meg!** Ne példálózatok más gyerekekkel, akik nem sírnak! Ne mondjátok azt neki, hogy anyu csak mosdóba megy ki, ha elmegy! Ne ígérgetsetek neki dolgokat, hogy abbahagyja a sírást! A sírásnak is megvan a maga funkciója, nevesítve, hogy segít megnyugodni...

Az első 1-2 nap alapján már tudunk segítséget adni, hogy melyik az a pillanat, amikor az a legjobb, ha már nem vagy ott, akkor sem, ha a gyerekek reggel sír.

4. **Ha pár nap után már nem akar menni, akkor se adjátok be a derekatokat!** A beszoktatás közben semmiféleképpen ne iktassatok be szüneteket, (persze kivétel a betegség vagy a családi nyaralások) mert egy-egy ilyen „kihagyott” nap után előlről kezdődhet az egész folyamat és ez érzelmileg mindenki számára nagyon megterhelő lehet.

5. **Ha van kedvenc dolga a gyerkőcnek, akkor azt mindenképpen vigyétek el az oviba is.** Főleg, ha alváshoz van különleges kis takarója, rongyja, bármi... Ez sokat fog segíteni neki. Játékot nem mindig vihetnek be magukkal, mi a kis szekrénykébe szoktuk leparkolni az aznapi kedvenc autót.

6. **Ha az első pár hétben reggelente sír, hisztizik, agresszív... az teljesen normális reakciónak számít.** Ha úgy gondoljátok, hogy túl sokáig elhúzódik ez az időszak, akkor beszéljétek erről az óvó nénivel.

7. **Ne lepődjétek meg azon, hogy egy-két hét „nyugalom” után esetleg újra „síróssakká” válnak az elválások** vagy reggelente nehezebben akar elindulni az óvodába, mert higgyétek el nekünk, hogy „fárasztó” dolog óvodásnak lenni. Ebben az esetben azzal tudtok a legtöbbet segíteni, hogy hétvégén időt hagytok a jó hangulatú, meghitt együttlétre és sok pihenésre.

Reméljük, hogy a fent leírtakban találtok hasznos ötleteket!

Mindenkinek minél zökkenő mentesebb beszoktatást és örömteli óvodás éveket kívánunk!

Gyerekléptékű környezetvédelem a Gesztenyefa csoportban

Simon Bernadett óvodapedagógus

Az idei gyermeknapot a kis Kipi-Kopik a Regionális Környezetvédelmi Központban töltötték. Elsőre biztosan egy kicsit furcsán hangzik a helyszín. Viszont ha egy picit mélyebbre ásunk a gondolatainkban, akkor bizony hamar eszünkbe jut, hogy a Kispatak Óvoda egy Zöld Óvoda. A Gesztenyefa csoport pedig igyekszik minél zöldebb lenni. Az egyik édesapa felajánlása volt a munkahelyének bemutatása. A Környezetvédelmi Központ kis buszokat küldött értünk, ezekkel érkezünk a szép napsütéses pénteki napon Szentendrére. A gyerekek ámulva-bámulva nézték a tárgyalótermet, melyben még a mikrofonokat is kipróbálhatták. Következő utunk a tetőre vezetett. Miért pont a tetőre? 140 napkollektort csodáltunk meg közelebről, és gyermeknyelven meghallgattuk, hogy miért is fontos számunkra a napelem. Ezután újrahasznosított papírból készült bútorokat próbálhattak ki a gyerekek, felnőttek. A program a hatalmas kertben folytatódott tovább. Egy állatvédelmi előadást tekinthettek meg a

gyerekek, mely nagyon interaktív volt, a gyerekek életkorát és érdeklődését figyelembe véve. Természetesen nem telhet el egy óvodás gyerek napja játék nélkül. Méghozzá szabadjáték nélkül. A kertben megannyi sporteszköz,

vizes-játék várta a gyerekeket. A kis gesztenyések persze délre nagyon megéheztek. A meghívóink lesték a gyerekek minden kívánságát, és ebéddel, gyümölcscsel kínálták minket. A teli tömött pocakokat egy kicsit pihentetve ellátogattunk a Skanzenbe, ahol kisvonatra szálltunk, és úgy barangoltuk be a tájat. Hatalmas élmény volt a gyermekek számára ez a felejthetetlen látogatás.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a Regionális Környezetvédelmi Központnak a vendéglátást.